Ч. 9. Четвер 27 (14) січня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

65 засїдане І. сесиї IX. періоду.

Передвчерашнє вечірне засїданє розпочало ся о год. $5^{1}/_{4}$. Вела ся на нім дальша дискусия над справами санітарними.

Промовляли пп. Трач, Сандуляк, др. Старжиньский, Ціпсер, Стояловский і Винничук. Всї они обговорювали хиби і недостачі санітарних відносин в нашім краю.

По замкненю дискусиї і промові справоздавця п. Яблоньского ухвалила палата в подрібній дискусиї на внесенє п. Куровця піднести субвенцию „Народної лічниці“ у Львові з квоти 1000 на 2000 К.

Відтак в голосованю принято значною більшостию голосів всї прочі позиції доходів і видатків руб. III. (справи санітарні).

По короткій дискусиї над зголошеними на передполудневім засїданю резолюциями п. Куровця, Левицкого і Цюхціньского ухвалено передати всї ті резолюциї буджетовій комісиї до розслїду і предложеня справоздань.

На тім о год. $8^{1}/_{2}$ вечером закрив п. Маршалок засїдане, пазначуючи слїдуюче на вчера рано.

66. засїдане І. сесиї IX. періоду.

По відчитаню вплинів і умотивованю внесень зголошених на попередних засїданях та відосланю їх до відповідних комісий приступлено до дальшої буджетової дискусиї над руб. IV. (добродійність), V. (просьвіта і штука), VI. (історичні памятники).

В дискусиї над тими рубриками промовляло кількох послів а іменно Содомора, Кендзьор, Думка, Длуґош, Макух, Єдинак, Скварко. З вимком Содомори всї прочі бесїдники обговорювали справи народного шкільництва. Дискусия не скінчила ся, бо п. Маршалок відложив по год. 2 з полудня дальший хід засїданя до год. 8 вечером.

Вісти полїтичні.

Положене на Угорщинї.

Новий президент угорского кабінету бар. Кін-Гедерварі приймив передвчера на авдиєнциї бана Хорватиї бар. Равха. Відтак нараджував ся з бувшим міністром Хорватиї Томасевичем і бувшим заступником бана Шумановичем. Оба они суть членами хорватскої народної партиї. Дальше ґр. Кін-Гедерварі приймив провідника народної партиї Михалїґого, аби пізнати становище тої партиї. — Посли з сербско-хорватскої коаліциї радили з Томасичем і Шумановичем над справою, чи не можна би найти підстав до приверненя нормальних відносин в Хорватиї. О годині 4-ій по полудни посли коаліциї сербско-хорватскої зібрали ся на конференцию.

На передвчерашнім засїданю угорского сойму ґр. Кін-Гедерварі заявив, що палата достаточно знає безуспішні змаганя, які роблено в послїдних трех місяцях для усуненя кризи і знає, що ті змаганя довели до іменованя нового кабінету. Підставою нового кабінету єсть сильна воля розвязаня кризи при строгім примінюваню законів і згідних з конституциєю средств. Правительство числить на співділанє в тім теперішного сойму, а коли би то було неможливе, то розвяже палату і розпише нові вибори. Аби ствердити, чи палата схоче співділати з правительством чи нї, внесе правительство ряд предложень, від котрих ухваленя не єсть зависиме питанє довіря до кабінету, лише єсть то проба, чи співділанє палати з правительством буде можливе, чи нї.

Про то перше засїданє угорского сойму доносять з Будапешту, що оно було дуже бурливе. Коли на початку засїданя увійшов новий кабінет, аби представити ся палатї, під-

9.

Зрабоване „Реґента“.

Сьміховинка — М. Блянка.

(Дальше).

— Але впрочім здає ся, що вам тут, вуйку, досить добре сподобало ся — сказав сестрінець.

— Ну, того би я не сказав, але кілька годин можу вже тут ще видержати. Подумай лиш собі, яке лице зробить старий лїсничий Гайденрайх або й аптикар Бехлєр! Вже сам той жарт щось варт.

— Ну, то зовсїм не жарт, любий вуйку. Бідній Кеті ізза тої історії виповіли комнату. Я примістив єї в готели Бельві, она там плаче безнастанно.

— Треба, щобись їй наговорив на розум: Помилка, яка стала ся в моїм арештованем, мусить небавком виясниги ся. Я вже гадав, що ти прийшов, щоби менї то сказати.

Лице Віктора прибирало щораз поважнїйший вираз.

— Противно, любий вуйку! Ваше положенє єсть далеко гірше. Я не знаю ради. Суть причини підозріня против вас, які поки що годі усунути.

-- То все пусте! — кинув ся Відеман. — Прецї я не буду красти диямапти, я рентиєр Іван Відеман!

— Я лиш того побоюю ся, що тут того не зрозуміють.

— Чогож они поправді хотять?

— Доказу, що ви не взяли диямапту.

— Який же їм на то доказ?

— Може бути лиш двоякий. Або знайдуть злодія або диямант.

— І аж до того часу я маю сидїти в слїдчій вязници?

— На жаль можна того побоювати ся.

— Хибаж французска поліция не лїпша як наша?

— Менї здає ся, що однакова.

— Коли так, то мене будуть тут хиба до суду-віку держати!

— Ну, так довго чей не буде.

— Але я хотів би вже нинї звідси вийти.

— Любий вуйку, я все дуже радо для вас зроблю, піду до посла, постараю ся о детективів, буду сам пошукувати, але —

— Розуміє ся! Гроші не грають тепер ніякої ролї. Що буде коштувати, то буде.

— Але що я маю Кеті сказати?

— Наговори їй лиш на розум, що то не така небезпечна річ.

— Але от що я хотів ще сказати: Кеті тепер сама одна. Щоби їй дати якусь охорону, я подав ся за єї нареченого. Ви чей не будете тому противити ся.

— Про мене, поки що не буду противити ся. Але скоро мене випустять, то їй вже не треба буде нареченого.

Боже не сказав на сю послїдну замітку нічого, лиш звернув на що иншого:

— Єсть доказана річ, що ви з Люврy особливо борзо вибігали. А то длячого?

— А чи то они мусять всюди свій ніс пхати?

Тепер же перший раз вмішав ся тут товмач: Мушу вас просити, щоби ви залишили всякі такі замітки.

— Прецї рота собі не завяжу, коли в чоловіці аж перевертає ся! — Менї по просту длятого було пильно, що Кеті пішла була вже наперед, а я хотів єї здогонити.

— А чогож ви були прилишили ся?

— Бо — — бо — суть прецї річи, котрі не кождому треба зараз знати.

— Вже розумію.

— Мої панове, вже минув час, який вам призволено на розмову.

Тим зробив товмач конець розмові. Доворець мав досить енерґічну руку і не надумуючись богато, винів арештованого з розмовницї.

*

Деж подів ся злодій з диямантом, коли вуйко Відеман вийшов з Люврy а в Люврі не можна було злодія вишукати?

Нічо не помагало, хоч Віктор раз по раз ставив собі се питанє — не міг дійти до ніякого висліду.

Лиш через Норетту Бернар могла дорога довести до цїли. Она мусїла бути спільничкою в тім вчинку. Гастон Сантіє не зрадив би певно нічогісенько, або старав би ся ще звести єго на фальшиві слїди. Того однак не потребував

няла опозиция великий крик. Серед величезного крику відчитано відручне цісарске письмо, а коли президент палати Ґель хотів відослати то письмо до палати панів, опозиция не хотіла на то згодити ся, супротив чого треба було перервати засідане. По перерві Ґаль хотів піддати під голосоване своє предложене що-до відосланя письма, але єго закричали і мало що не прийшло до бійки. Заряджено нову перерву, а по ній ґр. Кін-Гедерварі зложив іменем правительства висше подану заяву. Бесіду єго перервано ріжними окликами.

Вчера відбуло ся також засідане угорскої палати панів. Президент Дешефі відкрив єго о год. 4-ій по полудни. По відчитаню вилвів президент заявив, що палата послів не відослала до палати панів цісарского письма, заадресованого також до тої палати. Предложив отже, аби нове правительство явило ся тут в палаті помимо того, що найвисше письмо Монарха не було в ній відчитане.

Ґр. Стефан Тиса прилучив ся до слів президента і висловив жаль з причини, що палата послів помимо відчитаня в ній письма Монарха не переслала єго до палати панів а відтак предложив слідуюче внесене: Палата панів стверджує зі здивованєм, що письмо Монарха виготовлене до палати послів і палати панів, відчитане вже в палаті послів, не було переслане палаті панів, аби могло бути відчитане і залагоджене в тій палаті. Палата панів протестує проти такого поведеня палати послів, парушуючого постанови конституциї і взиває президента, аби постарав ся, щоби на будуче такі події не лучали ся.

Проти того внесеня заявив ся бар. Васй, але палата ухвалила єго майже одноголосно.

Коли новий кабінет представив ся палаті і президент міністрів ґр. Кін-Гедерварі зложив свою заяву, яку перед полуднем був виголосив в палаті послів, вивязала ся дискусия, в котрій більшість послів заявила ся проти нового правительства. Оден лиш ґр. Тиса згодив ся на програму ґр. Кін-Гедерварі-го, але за те сильно накинув ся на задуману тим правительством ординацию до сойму.

Вчера відбуло ся друге засідане угорскої палати послів і на ній вела ся дальша дискусия в справі іменованя кабінету ґр. Кін-Гедерварі-го. Посол Телекі критикував ухвалу палати панів, висказуючу жаль, що палата послів не приймила доси цісарского письма до відомости. — Посол Ґойті полемізував з програмою ґр. Кіна, виголошеною вчера і виказував, що нема в ній заяв о найважнійших справах, а особливо в справі банковій. Ґр. Кін не має в палаті більшости, не має за собою ані одного посла, отже повинен відкликати ся до виборців. Однако треба сумнівати ся, чи вибори випадуть для него користно.

Новинки.

Львів, дня 26 січня 1909.

— **Перенесеня.** Львівский висший суд краєвий переніс офіцияла канцелярийного Александра Шмідта з Золочева до Рогатина і канцеліста Авраама Ратгавзера з Рогатина до Золочева. — Гал. дирекция почт і телеграфів перенесла офіцияла почтового Анатоля Грушкевича з Кракова до Львова.

— **Краєвий столярский курс.** На основі рескрипту краєв. Виділу відбуде ся у Львові в часі від 14 марта до 21 мая с. р. краєвий фаховий курс для столярів. Наука безплатна. На курс буде приннятих лише 14 кандидатів зі Львова і східної части краю. Поданя, написані власноручно кандидатами, стилізовані до краєвого Виділу, поручені управою промислового товариства і заосмотрені у відповідні документи, належить вносити найпізнійше 25 лютого с. р. до заряду краєвих промислових курсів у Львові, ул. Коперника ч. 42 А.

— **З господарского тов. „Сільский Господар“.** В Чорткові відбули ся дня 12 січня с. р. перші загальні збори філії „Сільского Господаря“, на котрих явило ся дуже велике число селян-хліборобів, що приїхали навіть з найдальших сторін повіта. Збори, на котрих явив ся також пос. др. Колесса, а котрі отворив адв. др. Горбачевский, відбували ся під проводом о. Іл. Сіменовича з Білобожниці. Заступником предсідателя зборів був Іван Білий, господар з Росохача а секретарем академ. Галущиньский. — З промов виголошених на зборах замітна була промова господаря Юрка Сьмішного з Білобожниці, котрий говорив про значінє селяньскої організациї, її наслідки, та вказав на великі економічні організациї в Америці, котрі ведуть перед в цілім сьвіті. По сім вибрано виділ товариства, котрий опісля уконституував ся, вибираючи на голову товариства судию Е. Юрчиньского, єго заступником о. Іл. Сіменовича з Білобожниці, касиєром о. Н. Павлюка пароха з Давидковець, секретаром Йосифа Колодія, контроль. Гриня Похолків, а заступниками виділових: о. І. Кливака і Семена Куція. Під конець зборів промовив предсідатель о. Іл. Сіменович, загріваючи народ до праці на новім поли та побажав новому товариству — в котрого члени вписалось відразу так велике число бо 292 членів — як найлучших успіхів. — Збори ухвалили між иншими резолюцию взиваючу головний виділ тов., щоби постарав ся о урядженє прогульки рільників до країв, де рільництво стоїть високо.

В Долині відбудуть ся в середу дня 2 лютого с. р. о 10 год. перед полуднем перші загальні збори філії тов. „Сільский Господар“ в салі повітової ради. Головний реферат виголосить др. Михайло Коцюба зі Львова. — В Боську відбудуть ся дня 1 лютого с. р. о 3 год. по полудни перші загальні збори філії „Сільского Господаря“ на повіт Сянік. О численну участь просить О. Константинович.

— **В інститутї СС. Василиянок** (при улици Длугоша) у Львові устроїли в день Богоявленя учениці приватної рускої гімназиї, учительскої семинариї і виділової школи вечір музично-декламаційний в честь С. Е. Митрополита, на котрім явив ся також С. К. Високість Макс Саский, (сам також співав по славяньски), а крім того крилошани митр. капітули і численні гості, між ними директор „Днїстра“ др. Стефан Федак, радник Двору Ол. Барвіньский, папскі шамбеляни оо. Дольницкий, др. Юрик і др. Жук та професори прив. рускої гімназиї женьскої. Кн. Максови Саскому і С. Е. Митрополитови Шептицкому вручили учениці гімназиї прегарні китиці. Відтак відбуло ся гостинне принятє в монастирі СС. Василиянок, а серед розмови про сучасні справи проминув мило сей вечер, котрий зробив також вельми добре враженє на Високого гостя кн. Макса Саского, котрому перший раз довело ся мати участь в славяньскім Богослуженю і Богоявленьскім торжестві.

— **В Стрию** відбуде ся заходом г. тов. „Сокіл“ дня 29 с. м. в сали „Народного Дому“ гімнастично-вокальний вечер. В програму увійде між иншими небувале у нас двиганє тягарів і борбництво. Гімнастичну часть виконають ученики „Сокола“ і стрийский український клюб гімнастичний;

побоювати ся у Норетти Бернар, бо она єго преці зовсім не знала.

Отже поставив ся на засідці перед домом міского радного Аристида Бернарда на улици Камбон. Коли Норетта Бернар виходила з дому, ішов Віктор Боже за нею як найвірнійший єї товариш, як нерозлучна єї тінь. При тім міг відбувати досить хороші проходи. На острівци долішного озера в Бульоньскім ліску пив каву, в Ґран Пале оглядав виставу, стояв може годину перед якимсь домом при улици ді Тампль з вліпленими в браму очима, з котрої Норетта Бернар мала знов вийти, зайшов був до церкви Нотр Дам, перейшов ся через город Тюлєрів, їздив підземною зелїзницею на площу Кліші, волочив ся по кладовищи Монмарт — коротко сказавши видів тілько, що якийсь чужинець був би набрав ся множества вражінь. Але Віктор по правді не видів при тім нічого, не видів житя в Боа де Бульон, не видів пишноти і елєґантиї толєт на Елїзейских полях — нічо не займало єго уваги лиш струнка елєґантна стать Норетти Бернар стояла єму заєдно перед очима.

І заєдно в полудне і заєдно в вечер посилав він звістку до Кети Відеман, котра на ріжні способи все одно і то само доносила: „Я вже на певнім слїдї!“

При тім же був по трох днях якраз так далеко як і першого. Ходив все слїдом за Нореттою Бернар, котрій якось і не при думці було зрадити місце, де схований диямант. Але она й не виділа, що хтось ходить слїдом за нею, тому то їй і не докучало.

*

Четвертого дня був Віктор знову на своїм становищи так само повен надії і переконаний, що єму удасть.

Була вже досить пізна пора з полудня. Норетта Бернар вийшла з дому і розглянулась на право і ліво вздовж улиці, мов би хотіла переконати ся, чи хтось не слїдить за нею. Відтак заслонила лице густою воалькою. Видко, не хотіла, щоби єї хтось пізнав.

Віктор аж зрадів переконаний, що надходить рішаюча хвиля.

Она побігла скоренько вздовж улиці а відтак сіла до якогось омнїбуса. Віктор мусів тепер добре витягнути ноги, щоби гнати за омнїбусом; але в напруженім ожиданю того, що тепер може настати, анї не чув утоми анї не видів, як далеко загнав ся. Зайшов в сторони передмістя Монпарнас. Там она висїла з омнїбуса і підсунула знов воальку, мов би чула ся тут на сім передмістю зовсім безпечною.

Віктор не міг вже дочекати ся, що то буде.

Відтак зайшла до якоїсь тихої, самотно положеної каварнї, в котрій в сїй порі ледви чи одного гостя можна було застати.

Віктор постояв довший час перед каварнею а відтак зайшов також, мов би єго туди лиш случайно щось занесло. Там побачив зараз тоту, котру єго очи шукали. Она сиділа в тихій закутинї. Та й она подивила ся зараз на увійшовшого. Зразу видко було по ній якесь занепокоєнє, але відтак успокоїла ся знову і чула ся безпечною.

Віктор сїв собі так, що міг все видїти, всему придивляти ся, що она робила.

Якийсь рябий кельнер з брудною серветою послугував. Віктор казав дати собі чарку кави. Коли той чоловік відступив ся, попросила єго Норетта Бернар, перед котрою стояла також кава, щоби він приніс їй паперу, чорнила і перо.

Отже хотїла щось писати. Але що? До кого?

Видко лиш длятого сюди прийшла, бо кави анї не рушила, лиш відсунула на бік.

Зачала щось писати, але, видко, не була тим вдоволена, бо подерла записаний папір на дрібні кусні і сховала до кишенї, мов би бояла ся, щоби хтось їх не поскладав і не відчитав, що она написала. Відтак думала довго.

Віктор як би з нудьги приглядав ся то стїнам, то замащеному зеркалу, котре певно вже богато місяців не виділо води а на котрім лишили ся слїди ще з послїдного лїта а відтак перевертав якусь ґазету.

Норетта Бернар зачала знов писати.

Коби то він міг прочитати той лист!

Єго брала щораз більша кортячка. А що як би він тепер так без сьвідків зачепив Норетту Бернар, як би кинув їй в очи своє підозрінє і свої докази, як би зажадав того листу — може би она тоді щось сказала, щоби не допустити до гіршого і уникнути скандалу. Чим більше він так роздумував, тим більше здавало ся єму, що може мати надію на якийсь успіх.

Она прочитала то, що написала.

Тоді він відважив ся.

(Дальше буде).

часть вокальну „Стрийский Боян“. Вступне слово виголосить голова „Сокола“, друг Герасимів. Білєти дістати можна в день концерту в „Народній Торговли“, а від год. 6 вечером при касі. Початок о год. 7 вечером. По вечерку слідує забава з танцями.

† Померли. Др. Адам Чижевич, звістний в місті лікар-гінеколог і директор школи повитух у Львові, властитель більшої посїлости в Підгайцях і охрестности, помер оногди о 4 год. рано на удар мозку. Нині відбув ся похорон і тіло відвезено до Тарнова до родинної гробниці. Перед кільканайцятя днями занедужав тяжко на дифтерию в Підгайцях молодший син покійника, а батько поспішив его ратувати. Тут в наслідок сильного зворушеня дістав першого атаку на мозок. Спаралїжованого до половини привезено его до Львова, де другий атак зробив конець его житю. — В Жидачеві помер Казимир Абгарович, тамошний нотар.

— Про арештоване фальшівників банкнотів в Долині доносять дальше: Вахмайстер жандармерії Гавель, котрий відвіз був 5 арештованих фальшівників до Стрия, вернувши, арештував в неділю дня 23 с. м. Лявбіха, арендатора готелю, в котрім арештовано ватагу фальшівників, бо суть познаки, що він знав о цілях і маніпуляциях фальшівників, котрі частійше заїздили до него. Арештовано також і відставлено до суду в Стрию долиньского дорожкаря Фріда, котрий обвозив фальшівників по цілій охрестности. — В понеділок приїхала зі Стрия комісия, зложена з прокуратора Свободи і радн. суду краєвого Тришкевича, тя переслухувала в готели Лявбіха цілий ряд сьвідків. Комісия ствердила також, що числя підроблених банкнотів означені по порядку від 1020 до 1026, що уважає ся також за один доказ більше фальшованя банкнотів, бо майже неможлива річ, щоби зібрати хоч би лиш два банкноти так, щоби їх числа безпосередно по собі наступали. Ходить чутка, що небавком мають настати дальші арештованя, а іменно мають арештувати якогось посесора в однім із сусїдних сіл, котрий стояв в близьких зносинах з членами ватаги.

— Родинні траґедиї. В Уричи, стрийського повіта, померла дня 20 с. м. нагло, ражена апоплексиєю, пані Калиньска, жінка місцевого пароха. Сей траґічний випадок так сильно вразив еї чоловіка, о. Ігнатия Калиньского, що до доби також помер нагло, поражений апоплексиєю в 70 р. — У Відни знов стала ся така подія: На другім передмістю Відня, званім Леопольдштадт, жив ще перед кількома днями великий підприємець, мільонер, котрий мав сина одинака. В однім з чиншевих домів мільонера служив дозорець дому, котрий мав доньку красавицю як рідко. Син мільонера залюбив ся в доньці сторожа, але крив ся з тим перед родичами. Аж в послїдних днях признав ся батькови, що постановив оженити ся з донькою сторожа; він же вже повнолітний, має добре становище і длятого визначив вже навіть день вінчаня. Батько згодив ся на сю постанову сина, але она так его дуже згризла, що він в кілька мінут опісля помер. Удар серця зробив конець его житю. Похорон відбув ся якраз того дня, на котрий назначене було вінчанє его сина.

— Процес Боровскої. Замітні були зізнаня служниці Софії Дяківної, котра зізнала, що знала Боровску і виділа еї три рази: раз на улици, коли ішла на розправу, другий раз з Левицким на улици а третій раз на сходах у Левицкого. На питане предсїдателя, чого она ходила до Левицкого, розповідає Дяківна: Я мала справу у Левицкого, я платила рати. Яко служниця могла я вечером вийти і занести рату. На улици Славківскій побачила я Левицкого і пішла за ним аж до дому. Левицкий не приняв рати і сказав, щоби я на другий день прийшла. Сходячи на долину стрітила я на сходах п. Боровску, котра зачала мене випитувати ся, хто я і в якій справі ходила до Левицкого. Коли я їй оповіла, за чим ходила, она зачала мені звірювати ся і сказала: Левицкий ніби то мене любить а за другими гонить. Мусить з моїх рук згинути! Коли я запитала: що вам прийде з того, відповіла: Вже не один згинув з моєї руки, а мені нічо не стало ся. Відтак сказала, щоби я нікому о тім не говорила ані навіть самому Левицкому.

Предсїдатель питає: Що вплинуло на то, що Дяківна зажадала переслуханя в суді? — Сьвідок: Мені снив ся Левицкий, як прийшов до мене і казав мені піти до сповіди. Я послухала того приказу і на другий день пішла до сповіди а о тім всім розповіла мому нареченому Скроховскому. Той порадив мені, щоби я пішла до суду і там зізнала, а то само казав мені сьвященик на сповіди. — Предсїд. до Боровскої: Що ви на то? — Боровска: Я ніколи не виділа тої женщини і не розмавляла з нею.

Опісля відчитано зізнаня адвоката Ровіньского, котрий мешкає напроти Левицкого і критичної ночи працював при бюрку від 10 — 12 год. а не видів сьвітла у фронтових вікнах помешканя Левицкого. Він мусів би був конче добачити сьвітло, бо має такий звичай, що коли при роботі мислить, то споглядає на противлежні вікна. Зізнанє есть о стілько важне, що Боровска каже, що прийшла з Левицким около пів до 12 год., зайшла з ним до спальні, фронтової комнати і там обоє курили папіроси. Коли би так було, то др. Ровіньский був би видів сьвітло.

По переслуханю прочих сьвідків, предсїдатель замкнув вчера розправу, а нині о 9-ій год. відбула ся льокальна візия помешканя Левицкого. В візиї тій взяли участь: цілий трибунал і судиї присяжні, знатоки рушникарі, лїкарі судові, судия слїдчий др. Новотний, комісар поліциї Крушиньский, дижурний поґотівля ратункової Курилюк, послугачка і ґр. Тишкевичева. Завізвані сьвідки демонстрували свої зізнаня. Здає ся, що вирок в сїй справі буде виданий в суботу.

Телеґрами.

Будапешт 26 січня. Палата послів вела нині дальше дискусию над цїсарским рескриптом в справі іменованя кабінету гр. Кін-Гедерварі. Промавляв п. Геза Польоній.

Атини 26 січня. З причини протесту француского посла правительство взяло назад проект закона о монополю продажи средств вибухових.

Атини 26 січня. Ведуть ся переговори в справі розвязаня ліґи войскової.

Париж 26 січня. Президент Фалїєр і президент кабінету Бріян оглядали вчера в супроводі міністра робіт публичних Мільрода навіщені повенню части міста. Величезні маси води залили великі простори. Води стоїть на улицях. Фалїєр поїхав опісля самоїздом також в ті сторони міста, де видко лиш верхи домів, вистаючі з води.

Белїнцона 26 січня. Коло передолини Форколя від Місо лявіна засипала сїмох італїяньских пачкарів. Шістьох з них згинуло.

Париж 26 січня. Стан повени незмінно грізний. Також і з провінциї надходять щораз більше непокоячі вісти. В місцевости Руель (департ. Шарантон) дало ся вчера почути землетрясене, котре тревало 3 секунди.

Льондон 26 січня. Вчера до години пів до 1 в ночи вибрано: 238 унионістів, 213 ліберали, 36 з партиї праці, 71 националїстів. Унионісти зискали 112 мандатів, ліберали 15, партия праці 1.

Патербург 26 січня. Вчера на основі вироку военного суду повішено Петрова-Воскресеньского, засудженого на смерть за убите полковника Карпова.

Цїна збіжа у Львові.

дня 24 січня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	13·40	до	13·60
Жито	9·30	„	9·50
Овес	7·40	„	7·60
Ячмінь пашний	7·10	„	7·50
Ячмінь броварний	7·50	„	8·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·50	„	13·—
Вика	7·50	„	7·80
Бобик	6·90	„	7·10
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	70·—	„	85·—
Конюшина біла	75·—	„	85·—
Конюшина шведска	70·—	„	85·—
Тимотка	28·—	„	30·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворец:

З Кракова: **2·30**, 5·50, 7·25, **8·55**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8·40**, 9·50.
*) З Тарнова.

З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.

З Черновець: (**12·20**, 5·45*), 8·05, 10·20*), **2·05**, 5·53, 6·40, 9·30.
*) Із Станиславова, *) З Коломиї.

Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11·00.

З Самбора: 8, 9·57, 2, 9·00.

З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50

З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 6·15, 10·12.

З Підгаєць: 10·54, 7·26*), 9·44, 6·29*), 11·55*)
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків:

З Підгаєць: 10·38, 7·10*) 9·28, 6·13*), 11·39*)
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:

що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, 8·20.
„ 1/6 до 30/9 3·27, 9·35.
„ 1/7 до 30/9 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, 9·35

З Янова:

що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, 9·25,
в неділї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10·10.

Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10·15.

З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 22/9 11·45.

З Винник що дня 3·44.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

КНИЖКИ
на нагороди пильности.

Книжки рускі а також і польскі апробовані Вис. ц. к. Радою шкільною можна замовляти в рускім Товаристві педаґоґічнім улиця Сикстуска ч. 47, в книгарни Наукoв. Товариства ім. Шевченка у Львові Ринок ч. 10 і в склепі Тов—а Взаїмної помочи учительскої в Коломиї (Народ. Дім) і у всіх книгарнях в краю.

I. Образкові книжочки для дітий.

Дітвора, опр. 1 К.
Зьвірята домашні, опр. 80 с.
Приятелі дітий, опр. 1·20 К.
Ах, яке хороше, опр. 2 К.
Для розривки, опр. 1·20 К.
Око в око 1 К.
Крізь трав килими 1 К.
З Царства зьвірів, опр. 1·50 К.
Літною порою, опр. 150 К.
Діточі вигадки опр. 1·50 К.
Від весни до весни, опр. 2 К.
Веселий сьвіт 60 с.
Дикі зьвірята в образках і віршах, 60 с.
Книжочка Стефуні 60 с.
Мамин дарунок 60 с.
Приятелі чоловіка 60 с.
Татів дарунок 60 с.

II. Ілюстровані байки та оповіданя.

Казки народні, ч. I. і II. бр. по 50 с., опр. 70 с.
Казки народні, ч. I. і II. разом опр. 1·80 К.
Мірон: Пригоди Дон Кіхота, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Казки братів Ґрімів, бр 50 с., опр. 70 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. бр 40 с., опр. 60 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. II. бр 55 с., опр, 80 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. і II. разом опр. 1·80 К.
Ґете-Франко: Лис Микита, трете нове виданє бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Робінзон великий ілюстр., бр. 1·80 К, опр. 2·20 К.
Житє і слава Тараса Шевченка, образок сценічний, бр. 30 с.
Калитовский: Подорож сьв. Николая, драматична гра, бр. 20 с.
Ілля Кокоруда: Спомини з Атен з ілюст. бр. 1·80 К, опр. 2·10 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї. ч. I. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї ч. II. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї, ч. III. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї, ч. IV. бр. 2 К, опр. 2·30 К.
Билина про Ілию Муромця і его славні подвиги, бр. 16 с.

III. Книжки для шкільної молодіжи і для народу.

Молитвенник народний, нове розширене виданє по 50, 70 с. і 1 К.
Китиця желань, нове розширене виданє, бр. 40 с., опр. 60 с.
Т. Шевченко: Кобзар для дітий, (друге попр. виданє) бр. 30 с.
Гордієнко: Картагинці і Римляне, бр. 40 с., опр. 60 с.
Мальота: Без родини, нове виданє, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Дніпрова Чайка, Коза-Дереза (діточа оперетка) 1 К.
Др. О. Макарушка: Короткий огляд руско-українського письменства від XI.—XVIII. століта, бр. 40 с., опр. 60 с.
Тарас Шевченко: Кобзар, бр. 2 К, опр. 2·50 К, опр. в пол. 2·70 К.
Др. Ів. Франко: Коли ще зьвірі говорили, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
В. Лебедова: Малі герої, бр. 50 с., опр. 70 с.
Ів. Спілка: На чужині, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Катренко: Оповіданя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Василь В—р: Подорож до краю ліліпутів, бр. 50 с., опр. 70 сот.
А. Кримский: Переклади, бр. 40 с., опр. 60 с.
Образки з історії України-Руси, бр. 50 сот.
Стефан Пятка: На прічках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Марта Борецка, трете виданє, бр. 50 с., опр. 70 сот.
Гр. А. Толстой: Казки, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Кониський: Поеми, бр. 30 с., опр. 50 с.
М. Вовчок: Інститутка, бр. 40 с., опр. 60 с.
Дивні пригоди Комаха Санґвіна і, бр. 48 сот.
Малий сьпіванник, бр. 20 с., опр. 34 с.
Клявдия Лукашевич: Серед цьвтів, ком. в 2. діях, бр. 14 с., опр. 30 с.
Е. Ярошиньска: Друга китичка для малих дівчат, бр. 20 с., опр. 40 с.
Шекспір в повістках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Королевский: Дві могилї, бр. 18 с., опр. 32 с.
Анґлійскі казки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Е. Ярошиньска: Повістки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Віра Лебедова: Мами, бр. 20 с.
Др. І. Франко: Абу Казимові капці, бр. 60 с., опр. 90 с.
Збиточник Гумфрі (з анґлійского), бр. 70 сот., опр. 1 К.
Робінзон великий, бр. 1·50 К, опр. 1·80 К.
А. Глібів: Байки, бр. 10 с.
Історня куска хліба (з францускогo), бр. 50 с., опр. 70 с.
Збірка оповідань, бр. 40 с., опр. 60 с.
Кіплінґ: В Джунґлях, бр. 1 К опр. 1·30 К.
К. Гриневичева: Леґенди і оповіданя, бр. 30 сот., опр. 50 с.
І. Б. Двоножний зьвір, бр. 40 с., опр. 60 сот.
За Амічісом, переклав В. Шухевич: Записки школяря, бр. 40 с., опр. 70 с.
Джонатан Свіфт: Подорож Ґулївера до краю велжканів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Е. Ярошиньска: Заповіт (збірка оповідань), бр. 30 с., опр. 50 сот.
Уличник (з францускогo, перекл. А. Крушельницкий), бр. 1·10 К, опр. 1·40 К
В. Чайченко: Олеся, бр. 10 с.
О. Федькович: Вибір поезий, додаток до ч. 24. „Дзвінка“.
„Дзвінок“, брошуровані річники по 4 К.
„Дзвінок“ „ „ з р. 1906 і 1907 по 6 К.
Японьскі казки, бр. 30 с.
Сору Кру, бр. 30 с., опр. 50 с.

З друкарні В. Лояньского під зарядом І. Недопади. (Телефон ч. 527).